

Od Łez do Łaski

UZDROWIENIE RAN SPOWODOWANYCH WYKORZYSTYWANIEM
ODZYSKANIE DARU GODNOŚCI SEKSUALNEJ

ZJEDNOCZENI Z MARTWYM CIAŁEM CHRYSZTUSA,
OBUMIERAMY JAK ZIARNO PSZENICY. MOCĄ MĘKI CHRYSZTUSA,
UCZESTNICZYMY W JEGO ZMARTWYCHWSTANIU I STAJEMY SIĘ CHLEBEM DLA ŚWIATA.

Fundacja Alegoria
Pl. K. Wielkiego 5
33-100 Tarnów

Od Łez do Łaski

Stworzone przez: Dr. Theresa Burke, Ph.D., NCP, LPC, BCCP, DABFC, DAPA
wraz z J. Kevin Burke MSS, LSW, MEV, DFC

Program Od Łez do Łaski został stworzony przez dr Theresę Burke, LCP, NCP wraz z jej mężem Kevinem Burke, MSS/LSW. Theresa jest założycielką Winnicy Racheli, zajmującej się uzdrowieniem po aborcji. Winnica Racheli działa na całym świecie i jest bardzo ceniona w przestrzeni leczenia traumy postaborcyjnej. Program jest znany i wysoko ceniony za pełen współczucia szacunek dla godności i wartości każdej osoby. Program Od Łez do Łaski jest prowadzony przez profesjonalny zespół terapeutyczny, a całe leczenie opiera się na mocnym fundamencie chrześcijańskim, a także na solidnych zasadach medycznych i psychologicznych oraz na wnikliwym zrozumieniu traumy. Rekolekcje

Od Łez do Łaski zostały stworzone, aby ukazać uzdrawiającą postać Jezusa Chrystusa poprzez zapewnienie opieki ofiarom nadużyć – przy zachowaniu pełnego profesjonalizmu, z chrześcijańską uczciwością i współczuciem. Od Łez do Łaski – Uzdrawienie ran spowodowanych wykorzystywaniem to 5-7 – dniowy program psychologiczno-duchowy dla każdego, kto doznał poniżenia lub przemocy fizycznej, emocjonalnej, seksualnej lub duchowej. Jest odpowiedni dla osób, które doświadczyły wykorzystywania seksualnego, gwałtu, kazirodztwa, a także jakiegokolwiek zaniedbania lub innego traumatycznego przeżycia w dzieciństwie, okresie dojrzewania lub w wieku dorosłym. Jest również odpowiedni dla osób, które doznały nadużycia ze strony duchowieństwa.

Rozważanie Słowa Bożego wraz z prowadzeniem Dziennika Uczestnika, zajęciami grupowymi, pomocą terapeutyczną i pracą nad żalem zapewnia skuteczny proces uzdrawiania.

Od Łez do Łaski to psychologiczna i duchowa podróż dająca poczucie bezpieczeństwa i nadzieję pośród emocjonalnego chaosu. Jest to taki rodzaj zaopiekowania się drugim człowiekiem, który jest terapią dla duszy.

Inne programy dotyczące wychodzenia z traumy przygotowane przez dr Burke to Genesis After Genocide – program psychologicznego i duchowego pojednania oraz uzdrowienia z traumy spowodowanej ludobójstwem, terroryzmem i wojną domową (który będzie pilotowany po raz pierwszy w Rwandzie w Afryce) oraz Duty to Heal: Finding Peace for a Soldier's Heart – program uzdrawiania dla weteranów wojennych. Dr Burke ma również nadzieję na zaoferowanie nowego programu zatytułowanego Soul Care to Restore the Foundation of Your Spirit: An Integrated Psychological and Spiritual Sensory Based Treatment for Medical Trauma, który jest związany z chorobami nowotworowymi, zabiegami chirurgicznymi, długotrwałym leczeniem oraz chorobami mogącymi powodować traumę.

Często Zadawane Pytania

Czy ten program jest zatwierdzony przez Kościół?

Tak. Od Łez do Łaski – Uzdrawienie ran spowodowanych wykorzystywaniem został stworzony, aby w ramach procesu uzdrowienia zakończyć proces izolowania i skrywania przebytej traumy. Program jest w pełni skoncentrowany na osobie i obecności Jezusa Chrystusa, Boskiego Lekarza. Model rekolekcji Od Łez do Łaski został przedstawiony kardynałowi Martino, przewodniczącemu Papieskiej Rady ds. Pokoju i Sprawiedliwości. Podręcznik programu otrzymał Imprimatur i Nihil Obstat od kardynała Justina Rigali z Filadelfii.

Gdzie i jak program był dotychczas realizowany? Jaka była reakcja?

W 2002 roku dr Burke zaczęła przygotowywać materiały i prowadzić spotkania w grupach, które udzieliły wielu cennych informacji zwrotnych dotyczących jej pomysłów, planowanych ćwiczeń, rekwizytów. Właściwy program Od Łez do Łaski został po raz pierwszy pilotowany w lipcu 2005 roku w diecezji Fargo w Północnej Dakocie. Gospodarzem kolejnego programu pilotażowego Od

Łez do Łaski była Archidiecezja Oklahoma City. Zespół Od Łez do Łaski oferował programy pilotażowe w Filadelfii przez następne pięć lat, w miarę wprowadzania zmian i poprawek do Dziennika Nauczyciela i Dziennika Uczestnika. W rezultacie setki uczestników brało udział w tej niezwyklej podróży mającej na celu uzdrowienie psychiczne i duchowe. Kolejne rekolekcje przyciągnęły koordynatorów Diecezjalnej Pomocy Ofiarom oraz psychologów i psychoterapeutów z całych Stanów Zjednoczonych, Irlandii, Anglii, Francji, Australii, Kanady, Rosji, Nowej Zelandii. Diecezja Palm Beach na Florydzie i diecezja Corpus Christi były gospodarzami programu Od Łez do Łaski jesienią 2008 roku. Dr Theresa Burke przedstawiła program na Spotkaniu Dyrektorów ds. Pomocy Ofiarom na Konferencji Biskupów Katolickich Stanów Zjednoczonych w San Francisco w 2009 roku. Diecezja Nelson, pod przewodnictwem biskupa Johna Corriveau, OFM, Cap, Kolumbia Brytyjska, została partnerem-założycielem w 2009 roku i do dziś prowadzi Od Łez do Łaski w swojej diecezji. W 2010 roku diecezja Kingston Jamajka stała się kolejną stroną partnerską. Mamy wiele miejsc na całym świecie, które wyrażają zainteresowanie programem. Ukończono również francuskie tłumaczenie Od Łez do Łaski.

Diecezja Southwark w Anglii, na prośbę Biskupa Petera Smitha, zorganizowała program Od Łez do Łaski w październiku 2011 r. w Londynie. O. Dominic Allain z kościoła św. Osmunda w Barnes w Londynie został mianowany Międzynarodowym Dyrektorem ds. Duszpasterstwa Od Łez do Łaski. Uczestnicy w Anglii reprezentują Irlandię, Słowację, Polskę, Austrię i wiele innych krajów Europy Wschodniej. W ciągu ostatnich siedmiu lat w okolicach Filadelfii prowadzono wiele kolejnych edycji rekolekcji Od Łez do Łaski. Obecnie trwają plany szkolenia stron partnerskich w diecezji Portland w stanie Oregon.

Jakim grupom służy ten program?

Program ma służyć wszystkim dorosłym i nastolatkom, którzy ucierpieli z powodu plagi nadużyć lub zaniedbań, niezależnie od tego, czy było to wykorzystywanie fizyczne, emocjonalne czy seksualne. Dotyczy to między innymi osób, które były wykorzystywane przez członków rodziny, krewnych, duchownych i doświadczyły psychologicznej, emocjonalnej i duchowej traumy.

„Model” Od Łez do Łaski został zastosowany w różnych populacjach z pozytywnymi rezultatami. W grupach pilotażowych wzięły udział ofiary z branży niewolnic seksualnych, nastolatki, osoby które cierpiały z powodu zaburzeń więzi wynikające z porzucenia, zaniedbania czy instytucjonalnej opieki w sierocińcu we wczesnym dzieciństwie. Byliśmy też świadkami uzdrowienia mężczyzn i kobiet, którzy znosili nadużycia duchownych, a także tych, którzy byli ofiarami członków rodziny, sąsiadów i przestępców seksualnych, gwałtów na randce i różnych form napaści na tle seksualnym. Proces uzdrowienia w programie Od Łez do Łaski okazał się również bardzo korzystny dla tych, którzy zmagają się z homoseksualizmem i pociąganiem do osób tej samej płci.

Jak ten program ma się do Nowej Ewangelizacji, która była głoszona przez Jana Pawła II?

Nowe Inicjatywy Ewangelizacyjne nakazują zaprosić wszystkich do pełni autentycznej miłości, aby każdy mógł odkryć swoje wyjątkowe powołanie w Chrystusie. Jednak wszelkiego rodzaju nadużycia zagrażają zdolności jednostki do pełnego zaakceptowania i przyjęcia tego daru. Nadużycia atakują serce naszego powołania jako umiłowanych dzieci Bożych. Od Łez do Łaski bezpośrednio odpowiada na to cierpienie, przynosząc zranioną duszę do samego źródła miłości – do naszego Pana Jezusa Chrystusa.

Jakie są długoterminowe korzyści dla Kościoła?

Jako, że Kościół jest wspólnotą wierzących, kiedy jeden z jego członków zostaje uzdrowiony, sam Kościół staje się silniejszy. Wyobraź sobie zatem co się dzieje jeśli wielu jest uzdrowionych! Silniejszy Kościół to taki, który nie może nie rodzić dobra w całym społeczeństwie. Ci, którzy doświadczyli uzdrowienia w kontekście swojej wiary – zainwestują swoje dary i zasoby w Kościół.

Jaka jest korzyść z mieszania ofiar nadużyć ze strony duchownych z innymi ofiarami, które były wykorzystywane w systemach rodzinnych lub innych środowiskach instytucjonalnych?

Ci, którzy padli ofiarą nadużyć ze strony duchownych, twierdzą, że wystuchanie wielu historii osób, które były wykorzystywane przez członków rodziny i inne osoby, było dla nich niezwykle pomocne. Przyznają, że miało to bardzo duży wpływ na ich wyobrażenie o tym, kto jest „ofiara” i pomogło im przebrnąć od wściekłości i złości do własnego żalu.

Liczby są zdumiewające

Statystyki osób wykorzystywanych są zdumiewające. Jedno z badań, w którym przeprowadzono wywiady ze 178 studentkami, wykazało, że spośród doświadczeń, które studentki nazywały „niechcianym stosunkiem”, 78% miało miejsce podczas przelotnej znajomości, 8,3% podczas randki, a 13,9% podczas trwającego związku.¹ W jednej badanej grupie mężczyzn uzależnionych od pornografii średni czas między zetknięciem się z pornografią dziecięcą po raz pierwszy a napaścią seksualną na dziecko wynosił jeden rok.²

Statystyki Branży Porno (od 2004 r.):

- Roczne przychody przemysłu porno na całym świecie wyniosły 57 miliardów dolarów, z czego 2,5 miliarda dolarów przypadło na pornografię internetową, a 3 miliardy dolarów na pornografię dziecięcą
- Przychody z pornografii w USA przekroczyły łączne przychody ABC, CBS i NBC (6,2 miliarda dolarów)
- Istnieje 4,2 miliona stron pornograficznych
- Średni wiek pierwszego kontaktu z pornografią internetową to 5 lat
- Największa grupa „konsumentów” internetowej pornografii to grupa wiekowa 12-17 lat
- 90% dzieci w wieku 8-16 lat widziało pornografię w Internecie

Źródło: <http://www.internetfilterreview.com/internet-pornography-statistics.html>

74% nastolatków uprawiających seks przed 14 rokiem życia stwierdziło, że było to mimowolne.

Źródło: American Academy of Pediatrics Committee on Public Education W Stanach Zjednoczonych co minutę gwałcona jest co najmniej jedna kobieta, a co godzinę gwałconych jest 78 kobiet – 1872 dziennie, 683 280 rocznie.

Źródło: Rape in America: A Report to the Nation; 23.04.1992 Na całym świecie 1 na 3 kobiety była bita, zmuszana do seksu lub wykorzystywana w inny sposób.

Źródło: Population Reports: Ending Violence Against Women, grudzień 1999 75-90 procent wszystkich prostytutujących się kobiet było wykorzystywanych seksualnie jako dzieci.

Źródło: Debra Boyer, University of Washington, „Niebezpieczeństwo dla prostytutek rośnie, większość zaczyna młodziej” (“Danger for prostitutes increasing, most starting younger”) Beacon Journal, 21 września 1997.

1 Statystyka z: Dines, Gail. Pornoland: Jak skradziono naszą seksualność. Boston: Beacon, 2010.

2 Ibid.

Nieliczone incydenty nie są zgłaszane. Nadużycia nie ograniczają się do żadnej określonej rasy, społeczno-ekonomicznej demografii. Te liczby reprezentują tylko epicentrum bolesnej rzeczywistości. Reperkusje przemocy fizycznej, werbalnej, emocjonalnej i seksualnej mogą trwać przez całe życie, wpływając na postrzeganie siebie i innych w taki sposób, że wypaczają rozumienie własnej godności i wszystkich późniejszych relacji. Zranione osoby mogą wznosić silne twierdze, aby powstrzymać światło i zaćmić sumienie, które jest świadome gorzkiej niesprawiedliwości. Trwa w tej izolacji ukryty system korzeniowy, w którym wszystko, co kiedykolwiek im się przytrafiło, czał się pod ziemią. Chociaż negatywne uczucia i szkody są ukryte, psychologiczne i duchowe podstawy zranionej duszy są nadal plądrowane i naruszane. Ofiary nadużyć często doświadczają długotrwałych cierpień emocjonalnych, w tym zaburzeń lękowych, uzależnień, depresji, dysfunkcji seksualnych, konfliktów tożsamości seksualnej lub dezorientacji, a nawet problemów w relacjach. Ponadto wielu cierpi na zespół stresu pourazowego, w którym są przetrzymywani jako zakładnicy przeszłości poprzez retrospekcje, koszmary senne i potrzebę trzymania bolesnych wspomnień w tajemnicy. Poza bolesnymi symptomami, w duszy ofiary dochodzi do jeszcze głębszego urazu: poczucia bezwartościowości, nieadekwatności lub winy, uczucia bycia ułomnym, brudnym lub wykorzystanym, niekochanym lub niechcianym – odrzuconym z samego serca Bożej czułości, miłosierdzia i miłości. Może to wzmacniać poczucie niepewności i nieufności wobec innych. Obraz Boga jako kochającego Ojca może wydawać się ofiarom przemocy obcy i nieosiągalny, a wyobrażenie, że ktoś inny oddałby za nich życie, można uznać za absurd.

Istnieje pomoc

„Od Łez do Łaski – Uzdrawienie ran spowodowanych wykorzystywaniem” to zintegrowany program psychologiczny i duchowy dla każdego, kto doznał poniżenia w wyniku zaniedbania lub przemocy fizycznej, emocjonalnej lub seksualnej. Jest odpowiedni dla osób, które doświadczyły zaniedbania, wykorzystywania seksualnego, gwałtu, kazirodztwa lub innych form traumatycznej przemocy w dzieciństwie, okresie dojrzewania lub w wieku dorosłym. Ten program został stworzony, aby w procesie rekolekcji, który jest w pełni skoncentrowany na osobie i obecności Jezusa Chrystusa, położyć kres izolowaniu się i skrywaniu doświadczonej traumy.

Od Łez do Łaski to program trwający od pięciu do siedmiu dni. Pismo Święte wraz z prowadzeniem Dziennika, zajęciami grupowymi, pomocą terapeutyczną, restrukturyzacją poznawczą, dyskusjami i pracą nad żalem to skuteczny proces uzdrawiania oparty na Jezusie Chrystusie, Słowie Bożym i Sakramentach. Jest to podróż w poszukiwaniu miłości, czułości, przynależności, bezpieczeństwa, radości i pokoju, których brakuje ofiarom przemocy.

Otwarcie ran jest bolesnym ale skutecznym sposobem, aby odkryć i wyjawić to co kryje się w głębi serca i duszy osoby wykorzystanej. Kiedy podróżujemy w głąb naszego żalu, otwieramy się „bezpiecznie” na ból i pozwalamy się uleczyć – bez strachu, bez powstrzymywania się, bez poczucia winy. Od Łez do Łaski wspiera i pomaga uczestnikom rekolekcji w tej duchowej podróży. Pomaga zmierzyć się z głębią i tragedią nadużyć, jednocześnie pokazując jak odzyskać swoją wartość i godność jako córek i synów Boga Żywego.

Przemierzając Tajemnicę Paschalną własnego życia i łącząc swoje cierpienie z cierpieniem Chrystusa, uczestnicy biorą udział w nowym życiu i pełni Jego Zmartwychwstania. Tym samym wracają do źródła miłości, czułości, przynależności, bezpieczeństwa, radości i pokoju, których często brakowało w ich życiu.

Od Łez do Łaski to katolicki program, który jest odpowiednio przygotowany i zgodny z doktryną. Zapewnia profesjonalną kadrę terapeutyczną, a cały proces opiera się na mocnym chrześcijańskim fundamencie, na zdrowych zasadach medycznych i psychologicznych oraz na właściwym zrozumieniu traumy. Mimo że jest to program katolicki, to jest otwarty dla ludzi wszystkich wyznań.

Uzdrawianie nadużyć wewnątrz wspólnot zakonnych

PRZYWÓDCY KOŚCIOŁA RÓWNIEŻ RANIĄ

Dr Theresa Burke jest założycielką Winnicy Racheli, które zajmuje się uzdrowieniem po dokonaniu aborcji. Program, który skomponowała, jest ściśle katolicki i wyjątkowy w swoim podejściu do uczestników. Uzdrawiająca podróż wykorzystuje Pismo Święte i dynamiki angażujące umysł, ciało i duszę w zintegrowane uzdrowienie. Zapewnia to wyjątkowo skuteczny proces leczenia ofiar traumy, tych którzy spędzili lata na psychoterapii, ale nadal walczą o wyjście z traumy. W ciągu ostatnich 12 lat Winnica Racheli rozprzestrzeniła się w 35 krajach i jest najszybciej rozwijającym się na świecie programem zajmującym się uzdrowieniem po dramacie aborcji. Winnica Racheli to część Priest for Life (organizacja antyaborcyjna z siedzibą w Titusville na Florydzie).

Przez wiele lat Teresa czuła się powołana do napisania kolejnego programu dla tych, którzy doznali zaniedbania lub przemocy emocjonalnej, fizycznej lub psychicznej, w szczególności dla tych, którzy byli wykorzystywani w Kościele katolickim. Wiemy, że każda historia wykorzystywania seksualnego lub fizycznego oraz zaniedbania sprawia, że zarówno mężczyźni, jak i kobiety, których ta historia dotyczy, są podatni na zaakceptowanie aborcji i wiele innych rodzajów zła w ich życiu. Dr Burke pisze o związku między aborcją a wykorzystywaniem w swojej przetłumaczonej książce dotyczącej analizy traumy, zatytułowanej „Zakazany Żal” (Forbidden Grief). Około 60% uczestników Winnicy Racheli doświadczyło nadużyć w sferze seksualnej... Niezagojone rany z przeszłości mogą zostać odtworzone w przyszłości. Konieczne w procesie uzdrowienia i pojednania jest pozwolenie sobie na żalobę i zintegrowanie oddzielonych części traumatycznego doświadczenia z tym, kim jesteśmy i kim chcemy się stać, abyśmy mogli przestać „żyć” traumą „tu i teraz”.

Kontekst wszystkich nadużyć w kościele.

Pokolenia rozwijających się powołań w Kościele Katolickim zostały przerwane, powołania gwałtownie zakończone przez grabieżcze niszczenie młodych dusz poprzez nadużycia kleru... Istnieją pewne podobieństwa między doświadczeniami osób, które uczestniczyły w aborcji, a reakcją niektórych przywódców kościelnych, gdy świat zaczął głośno stawiać duchownym zarzuty wykorzystywania. Podobnie jak kobieta zaprzeczająca swojej aborcji, wielu przywódców Kościoła przyjęło tę samą dysocjacyjną postawę wobec horroru zbrodni. Zbudowali podobną fortecę obrony, która jest dość powszechna, gdy człowiek chce głęboko ukryć poważny grzech... Gdyby tylko Matka Kościół od początku pozwoliła złamać swoje serce, rozpoznając prawdę w zrujnowanych życiach swoich ofiar i usłyszała błagania zdesperowanych rodziców błagających Kościół o interwencję i ochronę niewinnego życia jej dzieci...

Program „Od Łez do Łaski”

W 2003r. dr Theresa Burke uruchomiła kolejny program uzdrawiania zatytułowany „Od Łez do Łaski – Uzdrawianie ran spowodowanych wykorzystywaniem. Odzyskanie Daru Godności Seksualnej.” Pomagał jej mąż Kevin, kliniczny pracownik socjalny. Ci, którzy biorą udział w rekolekcjach, są wreszcie gotowi stawić czoła swemu smutkowi – rodzajowi głębokiego żalu, który otwiera duszę na moc Chrystusa w Jego Męce. Nie ma nic innego, na czym można by się oprzeć, jak tylko obietnica zmartwychwstania.

To właśnie dlatego ludzie przychodzą do Winnicy Racheli czy uczestniczą w programie Od Łez do Łaski: są zdesperowani. Podobnie jak kobieta z krwotokiem (Mk 5, 25-34), wyczerpali wszystkie możliwości uzdrowienia. Nic nie było w stanie naprawić krwawiących serc. Ten wewnętrzny rozłam spowodowany przez aborcję i nadużycia skaził ich życie toksycznym wstydem i zdradą, zabijając dobroć i cnotę, które były Bożym planem na ich życie i Jego planem dla Kościoła. Ludzie poszuku-

ją procesu uzdrawiania, który pozwoli im zintegrować pamięć z uczuciami; który pokaże im, że są zdolni do dawania i otrzymywania miłości; który nauczy ich, jak żyć tym, w co wierzą, w głębokiej pokorze, zaufaniu i wolności. Ci, którzy zostali skrzywdzeni przez nadużycia lub aborcję w swoich rodzinach, społecznościach i przez przywódców Kościoła, desperacko potrzebują rozpoczęcia procesu uzdrowienia. Proces ten rozpoczyna się od pracy nad żalem, który pomaga uczestnikom spojrzeć krzywdzie w twarz; odkryć, że są w stanie znieść przytłaczające uczucia związane z głęboką stratą i bólem; uwolnić uczucia gniewu, zdrady, niesprawiedliwości i wściekłości.

Uzdrowienie w obrębie Kościoła

Szukając bezpiecznego miejsca do uzdrowienia, wiele sióstr zakonnych i księży rozpoczęło podróż Od Łez do Łaski wraz z innymi ofiarami nadużyć. Po uczestnictwie w programie jeden ksiądz, który był molestowany jako dziecko przez innego księdza, napisał: „Nie mam słów, by wyrazić, jak bardzo jestem wdzięczny za wszystko, co otrzymałem w tym tygodniu dzięki Tobie i Twojemu zespołowi, za Twoje serce pełne wiary, nadziei i miłości... Nigdy nie wierzyłem, że tak potężna podróż może wydarzyć się tak nagle. Dziękuję z głębi serca, teraz przepętnionego pokojem i radością.”

Nowe inicjatywy ewangelizacyjne nakazują zaprosić wszystkich do pełni autentycznej miłości, aby mogli odkryć swoje wyjątkowe powołanie w Chrystusie. Jednak wszelkiego rodzaju nadużycia, biorąc pod uwagę ich podstawową naturę zdrady, zagrażają zdolności jednostki do pełnego zaakceptowania i przyjęcia tego daru. Nadużycia atakują serce naszych powołań jako umiłowanych dzieci Bożych. Od Łez do Łaski bezpośrednio odpowiada na to cierpienie, przynosząc zranioną duszę do samego źródła miłości – Pana Jezusa. Ten program został stworzony, aby zakończyć izolację i skrywanie nadużyć w tajemnicy.

Jedna z ofiar nadużyć ze strony duchownych podzieliła się tymi słowami po ukończeniu rekolekcji Od Łez do Łaski: „Zauważyłem, że poczucie bezradności, które wydawało się być we mnie zakorzenione, wyparowało i mam nowe poczucie bycia obecnym i zintegrowanym w ciele, umyśle i duchu jak nigdy dotąd. Teraz myślę: „Tak właśnie powinniśmy się czuć”. Pomaga mi to zrozumieć mój dotychczasowy brak osiągnięć i celu w życiu. Jak mogłam wyznaczać sobie cele i je realizować, kiedy tyle energii było pochłaniane przez zadręczanie się, a następnie zastanawianie się nad każdą decyzją i wyborem, przed którym stanąłem? Teraz z radością mogę powiedzieć, że moim największym osiągnięciem jest pełna akceptacja człowieczeństwa, ran, blizn i wszystkiego – w sobie i w innych.”

Ponieważ Kościół jest wspólnotą wierzących – kiedy jeden z jego członków zostaje uzdrowiony, sam Kościół staje się silniejszy. Wyobraź sobie, że wielu jest uzdrowionych! Wyobraź sobie, że przywódcy Kościoła zostali uzdrowieni! Silniejszy Kościół Chrystusa Zmartwychwstałego to taki, który nieustająco jest źródłem dobroci w całym społeczeństwie. Ci, którzy doświadczyli uzdrowienia w kontekście wiary, zainwestują swoje dary i zasoby w Kościół – są natchnieni do służenia i budowania.

Pewien ksiądz, który jako dziecko był maltretowany, powiedział, że program Od Łez do Łaski dostarczył brakującego elementu, którego nie udało się osiągnąć przez 22 lata leczenia uzależnień – odnosząc się do duchowego elementu jego własnej relacji z Bogiem. Pewna siostra zakonna, która jako dziecko była wykorzystywana seksualnie, powiedziała: „Znacząco poprawiły się relacje w naszym domu, zwłaszcza z moimi przełożonymi. Dostałam do wniosku, że nie tylko Boga postrzegam jako oprawcę, ale także Siostry, z którymi mieszkam. Kiedy zaczęłam wyjawiać swoją tajemnicę, zobaczyłam, że naprawdę jestem bardzo kochana przez Boga i przez moje Siostry. To zabawne... w każdej chwili, kiedy przestaję myśleć, dokładnie wiem, co czuję, dlaczego i co z tym zrobić. W modlitwie proszę Jezusa, aby dotknął mojego serca i przytulił mnie. Próbuję wyrobić sobie nawyk wizualizowania tego w modlitwie. Nasz Pan mówi mi, że bym się nie bała.”

Kardynał Renaton Raffael Martino z Papieskiej Rady ds. Sprawiedliwości i Pokoju wypowiedział następujące słowa zachęty dla programu Od Łez do Łaski: „Proszę być pewnym moich modlitw, ponie-

waż służycie ludowi Bożemu z oddaniem i miłością. Postęga uzdrawiania, którą świadczycie tak wielu kobietom i mężczyznom, bez wątpienia przyniesie nadzieję, siłę i odnowioną wiarę tym, którzy cierpią z powodu traumatycznych skutków aborcji i wykorzystywania seksualnego. Niech Pan, który rozpoczął w Was to dobre dzieło, doprowadzi je do końca.”

Od Łez do Łaski wspiera i towarzyszy swoim uczestnikom w tej duchowej podróży. Pomaga im zmierzyć się z głębią i tragedią nadużyć, jednocześnie pozwalając odzyskać swoją wartość i godność jako córek i synów Boga Żywego. Przemierzając Tajemnicę Paschalną własnego życia i łącząc swoje cierpienie z cierpieniem Chrystusa, uczestnicy radują się nowym życiem i pełnią Jego Zmartwychwstania, a tym samym wracają do źródła miłości, czułości, przynależności, bezpieczeństwa, radości i pokoju, których często brakuje w historiach ofiar nadużyć.

Pewna ofiara nadużyć ze strony duchownych powiedziała: „Dzięki uczestnictwu w rekolekcjach Od Łez do Łaski zostałem uwolniony od wielkiego ciężaru. W wyniku tego doświadczenia w moim życiu nastąpiło odrodzenie! Mogę bardzo szczerze dzielić się swoim doświadczeniem, a także otwierać się przed innymi na temat tego, kim naprawdę jestem. Doświadczyłem na nowo czutej, kochającej i pokrzepiającej opieki Boga i nie mogę się doczekać tego co mnie jeszcze czeka w życiu i stałem się otwarty na możliwości, które są przede mną.”

Historia programu

Program „Od Łez do Łaski. Uzdrawianie ran spowodowanych wykorzystywaniem. Odzyskanie Daru Godności Seksualnej” został po raz pierwszy przeprowadzony w lipcu 2005 roku w diecezji Fargo w Północnej Dakocie. Gospodarzem kolejnego Programu Pilotażowego Od Łez do Łaski była Archidiecezja Oklahoma City. Dr Theresa Burke kontynuowała oferowanie programów pilotażowych przez kolejne sześć lat, wprowadzając zmiany i korekty do Dziennika Nauczyciela i Dziennika Uczestników. Rekolekcje i seminaria szkoleniowe przyciągnęły Koordynatorów Pomocy Ofiarom i uczestników ze Stanów Zjednoczonych, Irlandii, Anglii, Rosji, Francji, Australii i Kanady.

Diecezja Nelson w Kolumbii Brytyjskiej, kierowana przez biskupa Johna Corriveau, OFMCap., została pierwszym partnerem-zatoczytelem dzieła Od Łez do Łaski. Jej biskup oświadczył:

„Chcemy przyczynić się do uzdrowienia tych, którzy przeżyli traumę związaną z wykorzystywaniem seksualnym w naszym społeczeństwie. Diecezja Nelson sponsoruje program Od Łez do Łaski. Program Od Łez do Łaski przynosi uzdrowienie wypływające z połączenia uzdrawiającej mocy Chrystusowego Krzyża z zatwierdzonymi metodami pomocy psychologicznej dla tych, którzy padli ofiarą wykorzystywania seksualnego przez księdza lub kogokolwiek innego. Kapłani naszej diecezji pragną być godni Waszego szacunku i zaufania. Z tego powodu całym sercem akceptują i wspierają te działania. Proszę o modlitwę za wszystkie ofiary wykorzystywania seksualnego... i za siebie nawzajem, gdyż staramy się ponownie przejść od Krzyża do nowego życia”.

Rekolekcje odbyły się również w diecezji Palm Beach, Corpus Christi, Oklahoma City, Kingston, Jamajka i Filadelfii. Arcybiskup Euzebiusz Beltran oświadczył: „Zdecydowanie popieram i polecam ten nowy grupowy model uzdrawiania”. Nasza postęga szybko się rozwija, a każdego roku odbywa się coraz więcej rekolekcji.

Pomoc ofiarom

Dr Theresa Burke przedstawiła zarys programu Od Łez do Łaski na Krajowej Konferencji Pomocy Ofiarom w San Francisco w Kalifornii w sierpniu 2009 r. Uczestniczyła w niej Diane M. Knight,

przewodnicząca Krajowej Komisji Rewizyjnej USCCB, która została utworzona jako organ doradczy Biskupiego Komitetu ds. Ochrony Dzieci i Młodzieży. Diane, wyraźnie wzruszona, podeszła do dr Burke po jej prezentacji. Przyznała, że w programie Od Łez do Łaski widzi niesamowitą nadzieję dla Kościoła.

Barbara Elordi, koordynatorka ds. pomocy ofiarom w archidiecezji San Francisco, wyraziła swoją wdzięczność: „Dziękuję za całą pracę, jaką wykonujecie, dając ludziom, którzy cierpią, możliwość pójścia drogą uzdrowienia i pojednania”. Po usłyszeniu o programie Od Łez do Łaski, Suzanne Healy, koordynatorka ds. pomocy ofiarom w Archidiecezji Los Angeles, była tak przekonana o sile programu, że wysłała informację do podopiecznego i zaoferowała, że zasponsoruje jego udział w rekolekcjach.

Jeden z dyrektorów ds. Pomocy Poszkodowanym, który uczestniczył w rekolekcjach, powiedział: „Program Od Łez do Łaski jest niesamowitym przeżyciem duchowym. To podróż, podczas której szczególnie zatroszczono się o zapewnienie bezpieczeństwa, budowanie więzi, wspólne przeżywanie żałoby, które ma prowadzić do przemiany serca. Cudowne narzędzie do leczenia ran po nadużyciach seksualnych! Jest to niezwykła okazja, aby żyć dzięki dziełu odkupienia Chrystusa.”

List od ofiary wykorzystania przez duchownych, która została księdzem:

„Jestem pełen łaski i uzdrowienia. Dla mnie rekolekcje były doświadczeniem łaski tak namacalnej i potężnej jak moje święcenia kapłańskie. Nigdy nie byłem bardziej pewny ani świadomy wpływu Ducha Świętego na moje życie. Uzdrowienie było ogromne, radość tak cudowna. Dziękuję z głębi serca.

Boża łaska nieustająco się rozlewa. Jakież to Boży znak, aby powrócić z rekolekcji w ostatni dzień Roku Kapłańskiego, tak pełnym radości, uzdrowienia i miłości. Mam silne poczucie obecności Boga, które napętnia mnie radością. Kilka osób zauważyło, jak bardzo się zmieniłem, a nawet, że wyglądam inaczej. Już zauważam jak moja postawa rezonuje w napotkanych ludziach, czyniąc moją posługę bardziej owocną.

To, co mnie zdumiewa, to poczucie, że pozwolono mi odzyskać coś, co zawsze tam było, ale było tak głęboko ukryte i chronione, że nie można było do tego dotrzeć w żaden świadomy sposób. W pewien sposób byłem z tym bardzo związany – zdumiewa mnie myśl, że moje modlitwy przez te wszystkie lata wskazywały mi dokładnie właściwy kierunek. To tak, jakby ktoś zapalił światło i mogłem zobaczyć, że w głębi mojej duszy wszystko było bezpieczne, ale też w jakiś sposób zapieczętowane. Zostałem uwolniony po tak długim czasie dzięki wspianiemu dziełu z zeszłego tygodnia – jak kobieta z Ewangelii, która rozbijając stoik z olejkim nardowym uwolniła jego zapach.

Jestem onieśmielony niezwykłą dobrocią Jego miłości, która z wielu rzeczy, które wydawały się tak chaotyczne i zmarnowane, może przynieść uczucie radości, celu i połączenia. Nawet coś tak pozornie nieistotnego jak całowanie ołtarza na początku Mszy św. nabrało nagle zupełnie nowego piękna i znaczenia. Cała idea czci dla liturgii, którą niektórzy ludzie uważają za rodzaj przestarzałej wiktoriańskiej formalności, wydaje mi się teraz ściśle powiązana z bardziej fundamentalną postawą czci dla tego, co to znaczy zbliżyć się do tajemnicy człowieczeństwa jakiegokolwiek innej osoby, nie mówiąc już o naszym Boskim Panu. Mam głębokie przekonanie, że liturgia musi uwidaczniać taką postawę. Innymi słowy: jestem bardziej obecny w swoim ciele nawet podczas odprawiania Mszy św.

Nie mam absolutnie żadnych wątpliwości, że dzieło Od Łez do Łaski jest charyzmatem dla Kościoła, którego rozpaczliwie teraz potrzebuje.

Jean Vanier napisał, że Słowo stało się Ciałem, aby ciało stało się Słowem, i myślę, że to jest to, co czuję. Czuję, że przestanie, w które tak mocno wierzyłem oraz kapłaństwo, które uważam za zbawienne dla mnie, za najlepsze we mnie i za prawdziwy wyraz moich najgłębszych aspiracji, może

być teraz bardziej „wcielone”, bardziej rzeczywiste na każdym poziomie mojej istoty. Czuję, że moje ciało nie jest już czymś wstydlivym i przeszkodą dla „świętej” części mnie.
Nie mam absolutnie żadnych wątpliwości, że dzieło Od Łez do Łaski jest charyzmatem dla Kościoła, którego on teraz rozpaczliwie potrzebuje. Zakończę ponownymi podziękowaniami. Wasza wielka umiejętność, troska i życzliwość w wierze w działanie Ducha Świętego stały się dla mnie środkiem cudownego uzdrowienia i otrzymania niezmiernie łaski. Otaczam Was szczerą, płynącą z serca modlitwą.”

**List polecający arcybiskupa Oklahoma City,
Archidiecezja Oklahoma City, 9.06.2006**

Dr Theresa Karminski Burke
743 Roy Road
King of Prussia, PA 19406

Szanowna Pani,

Niezmiernie cieszy mnie fakt, że mogę jeszcze raz wyrazić moją wdzięczność za kontynuowanie Pani wspaniałej służby dla Kościoła i ludu Bożego. Poprzez Pani postugę w Winnicy Racheli wielu ludzi w Archidiecezji Oklahoma City zostało uzdrowionych, zapewniono im właściwą pomoc.

Właśnie przeczytałem szczegółowe informacje dotyczące rekolekcji „Od Łez do Łaski – Uzdrawianie ran spowodowanych wykorzystywaniem. Odzyskanie Daru Godności Seksualnej”. Całkowicie zgadzam się z treścią i prezentowanym tam podejściem. Upoważniam nasz Wydział Duszpasterstwa Małżeństw i Rodzin do przeprowadzenia szkolenia i wdrożenia programu „Od Łez do Łaski”.
Z całego wspieram i polecam tą inicjatywę.

Dziękuję za możliwość oceny i wyrażenia mojego poparcia dla rekolekcji „Od Łez do Łaski”.
Niech Bóg Wszechmogący błogosławi Wam i temu wspaniałemu dziełu.

Umiłowany w Chrystusie Panu,
Wielebny Eusebius J. Beltran
Arcybiskup Oklahoma City

14 lipca, 2010

**List polecający od Papieskiej Rady
ds. sprawiedliwości i pokoju**

Szanowni Państwo Burke,

Otrzymałem list z dnia 19 maja 2007 r., dostarczony do mojego biura, w którym informujecie mnie o poszerzeniu Waszej postugi dla potrzebujących o projekt o nazwie Grief to Grace (Od łez do łaski), mającej na celu pomoc ofiarom nadużyć seksualnych. Doceniam, że zwrócili Państwo uwagę również na ten aspekt.

Proszę być pewnym moich modlitw. Wspaniale służycie ludowi Bożemu z oddaniem i miłością. Postuga uzdrawiania, którą świadczycie tak wielu kobietom i mężczyznom, bez wątpienia przyniesie nadzieję, siłę i odnowioną wiarę tym, którzy cierpią z powodu traumatycznych skutków aborcji i wykorzystywania seksualnego. Niech Pan, który rozpoczął w was to dobre dzieło, doprowadzi je do końca.

Przyzywając potężnego wstawiennictwa Matki Bożej dla Waszej służby,

Umiłowany w Chrystusie Panu,
Renato Raffael/Cardinal Martino

**Archidiecezja w Kingston,
Kancelaria Kurii Archidiecezjalnej**

Po tym jak owocne okazały się Wasze rekolekcje „Winnica Racheli” przeprowadzone w Archidiecezji Kingston na początku tego roku, cieszę się, że powrócicie, aby rozpocząć postugę w ramach programu Od łez do łaski.

W naszym jamajskim społeczeństwie nie brakuje ofiar przemocy seksualnej czy domowej pogrążonych w żalu. Istnieje zatem potrzeba, aby towarzyszyć im w ich smutku i ułatwić przemianę, która prowadzi do transformacji człowieka, co ostatecznie skutkuje poprawą sytuacji w domach, Kościele i całym społeczeństwie.

Widząc jak ogromna jest potrzeba uzdrowienia, które jest częścią misji Chrystusa, zdecydowanie wspieram Waszą postugę, do której zostaliście powołani przez Pana Boga.

Niech Was Bóg błogosławi!

Umiłowany w Chrystusie Panu,
Wielebny Donald J. Reece, D., D., GCM
Arcybiskup Kingston

7 grudnia, 2009

List polecający

Umiłowani Siostry i Bracia w Chrystusie,
Niech Pan obdarzy Was pokojem

Chcemy przyczynić się do uzdrowienia tych, którzy przeżyli traumę związaną z wykorzystywaniem seksualnym w naszym społeczeństwie. Diecezja Nelson sponsoruje program Od Łez do Łaski. Program Od Łez do Łaski przynosi uzdrowienie wypływające z połączenia uzdrawiającej mocy Chrystusowego Krzyża z zatwierdzonymi metodami pomocy psychologicznej dla tych, którzy padli ofiarą wykorzystywania seksualnego przez księdza lub kogokolwiek innego. Szczegółowe informacje można uzyskać w poszczególnych kancelariach parafialnych.

Umiłowany w Chrystusie Panu,
John Corriveau, OFMcap

Przykładowe ćwiczenia i zadania

Boże Dziecko

Celem tego ćwiczenia jest obrazowe przedstawienie tego, jak doświadczenie wykorzystania zniekształciło obraz własnej osoby. Trudno może być przekazać szkody wyrządzone duszy lub ciału za pomocą słów, stąd też pomocne może być wyrażenie doświadczonej krzywdy poprzez obrazy i symbole.

Sadzawka Betesda

Pismo Święte pomoże uczestnikom skupić się na obszarach ich własnego życia, w których mogą czuć się sparaliżowani, pomoże podjąć aktywne kroki w konfrontacji z problemami i trudnościami osobistymi, które ich dręczą. Jest to zaproszenie i wezwanie do nawrócenia.

Dziennik Wspomnień

Dziennik Wspomnień przeprowadza uczestnika przez proces przywoływania konkretnych wspomnień i identyfikowanie wiadomości lub lekcji wyniesionej z tego doświadczenia. Wspominają swoją reakcję na daną sytuację w celu samoobrony, a na koniec identyfikują jakikolwiek grzech, który wyrósł z tego zranienia.

Modlitwa w Ogrodzie

Jednocząc nasze cierpienie z Chrystusem, przypominamy sobie opuszczenie i zdradę Jezusa w ogrodzie Getsemani. Każdy z uczestników rekolekcji będzie miał możliwość zbadania i podzielenia się historią swoich własnych zdrad, łącząc ten proces ze zrozumieniem samotności i izolacji, które były doświadczeniem Chrystusa.

Biczowanie Pana Jezusa

Celem tego ćwiczenia jest medytacja nad fizycznym znęcaniem się, którego doświadczył Jezus. Uczestnicy będą przypominać sobie sytuacje fizycznego i seksualnego wykorzystania w ich własnym życiu. Będziemy również badać poczucie bezradności, z którym borykało się wiele ofiar, gdy nie były w stanie powstrzymać cierpienia, które stało się ich udziałem.

Ukrzyżowanie

Zmartwychwstanie i Ukrzyżowanie Chrystusa jest centralnym wydarzeniem naszej wiary. Podróżowaliśmy z Jezusem przez gorzką zdradę, fałszywe oskarżenia, upokarzające szyderstwa i zniewagi. Pismo Święte (żywe słowo samego Boga) zaprasza nas, abyśmy zobaczyli, że dokonało się coś niesamowitego względem całej przemocy i zepsucia szerzącego się w świecie. Droga na krzyż pokazuje nam bardzo dokładnie jak wiele jest w stanie zrobić Bóg, aby przytulić Nas od siebie i przywrócić nas do pełni życia.

Chwalebne Zmartwychwstanie

Opis Zmartwychwstania w Piśmie Świętym pokazuje, że uczniowie udają się do grobu Jezusa, gdy pierwsze promienie słońca padają na krzyż Chrystusa, który wciąż stoi na wzgórzu Kalwarii.

„Uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci – i to śmierci krzyżowej. Dlatego też Bóg Go nad wszystko wywyższył” (Flp 2, 8-9)

Ćwiczenia afirmatywne

Afirmacja oznacza zapewnienie lub deklarację, że coś jest prawdą. W tych ćwiczeniach afirmujemy godność każdej osoby obecnej na rekolekcjach. Ogłaszamy również prawdę o Zmartwychwstałym Chrystusie, którego obecności doświadczamy pośród nas.

Terapia poznawcza po zakończeniu rekolekcji

Nagranie z terapią poznawczą opracowaną przez dr Theresę Burke to forma opieki po rekolekcjach, która pomoże uczestnikom wzmocnić pozytywne przestania, które zbudują zdrowy obraz siebie. Jest to sesja „do zabrania do domu”, którą można odtworzyć w dowolnym momencie po zakończeniu rekolekcji. Ma za zadanie wzmocnić ważne przekonania poznawcze, które wzmocnią ofiarę i znacznie pomogą jej w zastąpieniu negatywnego myślenia pozytywnymi komunikatami o swojej wartości i darze ludzkiej godności.

Świadectwa:

- „Moje życie już zawsze będzie obfitować w błogostawieństwa, którymi zostałem obdarzony podczas rekolekcji Od Łez do Łaski.”
- „Te rekolekcje były szczególną odpowiedzią na zranienia, których doznałam – moje potrzeby nigdy nie zostały w tak doskonały sposób zaspokojone, pomimo iż przez 18 lat pochylałam się nad trudnościami na terapii, Al-Anon, uczestniczyłam w seminariach Life in the Spirit, praktykowałam modlitwę kontemplacyjną i pisałam dziennik.”
- „Podnoszące na duchu! Niezwykła życiowa lekcja! Miejsce, w którym czułam się akceptowana przez innych – dzięki temu mogłam się w pełni otworzyć na uzdrowienie.”
- „Wszystko było tak głębokie i znaczące. Bóg był naprawdę obecny!”
- „To było niesamowite przeżycie pod każdym względem. Wielowymiarowe aspekty tych rekolekcji dostarczały tak wiele sposobów, w których Bóg mógł dotknąć

naszego życia i opowiedzieć nam prawdę o nas. Mimo, iż wystuchanie historii niektórych uczestników było trudne, była to konieczna i ważna częścią procesu.”

- „Moje serce jest mięśniami. Przeżycie rekolekcji od Łez do Łaski było jak głęboki masaż tkanek na moim sercu. Było obolałe i pracowało bez wytchnienia. Gdy ten ból ustępował, wtedy moje serce czuło się bardziej wolne. Wolne, by kochać i być kochanym. Wolne, by być kochanym przez Boga i innych. Wolne, by kochać tych, których Bóg powierzył mojej opiece i wolne, by kochać tych, których spotykam na swojej drodze. Dziękuję za ten masaż. Bogu niech będą dzięki.”
- „Czas rekolekcji był przepiękny miłością. Bardzo wymagający, ale w pozytywnym tego słowa znaczeniu. Sposób ich przeprowadzenia sprawił, że dotknięcie bolesnych spraw nie było aż takie trudne.”
- „To przekroczyło moje najśmielsze oczekiwania. Ćwiczenia sprawiły, że cały proces uzdrowienia stał się tak realny...”

Refleksje na temat programu od Łez do Łaski

List od ks. Jana

„W trakcie trwania mojego diakonatu, w 2003 roku, wieść o skandalu związanym z wykorzystaniem seksualnym księży w Bostonie rozeszła się po kraju i świecie. W seminarium, do którego uczęszczałem, mówiono o tym, uczono o tym, organizowano konferencje i seminaria na ten temat. Nigdy nie ujawniłem mojego własnego nadużycia z rąk księdza, które zaczęło się od procesu „uwodzenia” w 1980 roku i zakończyło się pierwszym fizycznym, seksualnym kontaktem w sierpniu 1982 roku. (Byliśmy na koedukacyjnym obozie parafialnej grupy młodzieżowej, kiedy włożył rękę w mój śpiwór i w dół mojej bielizny.) W tym momencie byłem sparaliżowany ze strachu, byłem zdezorientowany. I oczywiście, co jest typowe, obwinałam siebie.

Z powodu tych wszystkich „edukacyjnych” zajęć, które były nam oferowane/wymuszane w seminarium, popadłem w bardzo, bardzo dużą depresję, ledwo mogłem funkcjonować. Po raz pierwszy od czasu molestowania powiedziałem komuś o tym. Terapeuta z seminarium był pierwszą osobą, której powiedziałem o moim doświadczeniu. Podzielenie się tym z drugim człowiekiem nie przyniosło ulgi. Moja depresja i apatia kosztowały mnie święcenia kapłańskie w 2003 roku.

Mimo że w końcu zrobiłem pierwszy, nieśmiały krok potrzebny do uzdrowienia, nie byłem jeszcze gotowy, aby poradzić sobie z nadużyciami. Był taki okres w moim życiu, że chodzenie na Mszę było bardzo trudne, ponieważ nienawidziłem mężczyzn reprezentujących Chrystusa na ołtarzu. (Jest to część dłuższej historii, która dotyczyła bycia klerykiem i zwrócenia uwagi księdzu za nieodpowiednie zachowanie wobec mnie, a następnie bycia traktowanym jak wyrzutek przez Władze Seminarium. Ksiądz, którego wydałem, został później wydany za molestowanie nastoletniego chłopca.)

W 2004 roku zostałem wyświęcony. W 2005 roku pojawił się raport prokuratora okręgowego na temat nadużyć seksualnych przez księży w mojej rodzinnej diecezji. Nie czułem ulgi ani chęci zemsty na wieść, że mój oprawca i ksiądz do którego zwróciłem się o pomoc w seminarium, zostali wydani... To jeszcze bardziej mnie rozżłościło. Od tego czasu obaj zostali zdelegalizowani przez Rzym. A ja zacząłem na poważnie zajmować się tematem wykorzystania, które mnie dotknęło.

Przemoc, której doświadczyłem, sprawiła, że przez bardzo długi czas byłem pełną gniewu osobą... Nadużycia, których doświadczyłem, sprawiły, że przez długi czas byłem paranoikiem i osobą nieufną. Zrobiłem wielkie postępy, choć bolesne, w terapii i kierownictwie duchowym.

Program od Łez do Łaski naprawdę pomógł mi się skupić i zebrać w całość wszystkie postępy, które poczyniłem w terapii. (Brakuje mi elokwencji, by to wyrazić.) Strach, z którym żyłem tak długo, zniknął. I doszedłem do punktu w moim uzdrowieniu, że nie czuję już wstydu. To wejście w siebie i nieakceptowanie manipulacji ze strony innych dało mi wolność, której nie pamiętam, żebym kiedykolwiek wcześniej miał. Potrafię stawiać innym granice i trzymać się ich, gdy muszę powiedzieć NIE.

Osobiście nadal chodzę na terapię. Czasami niespodziewanie pojawiają się rzeczy, które mnie zaskakują i nie jestem na nie przygotowany. Mam się natomiast na tyle dobrze, że wiem, że mogę sobie poradzić z tymi kwestiami i nie muszę tego robić sam. Przypisuje to mojemu doświadczeniu udziału w programie od Łez do Łaski.

Kolejna refleksja uczestnika rekolekcji

Pragnę poświęcić kilka chwil na napisanie paru przemyśleń i refleksji, które narodziły się po moim udziale w rekolekcjach Od Łez do Łaski, w których uczestniczyłem w listopadzie 2008 roku. Najpierw, kilka słów o mnie. Jestem 55-letnim mężczyzną, żonatym od 33 lat i ojcem 5 dzieci. Urodziłem się, wychowałem i przez całe życie byłem praktykującym katolikiem. Moja żona i ja byliśmy bardzo związani z Kościołem poprzez postugę muzyczną przed, ale też w ciągu naszego małżeńskiego życia. Staraliśmy się, aby Chrystus był w centrum naszego życia, małżeństwa, rodziny i pracy. Wspierał nas przez wiele lat radości, smutku, dobrych i złych chwil, chudych i pełnych, prób i błogosławieństw. Podczas tej podróży zawsze toczyło się we mnie głębokie zmaganie z poczuciem wstydu i bezwartościowości. To nigdy nie było coś, co było jawne, ale raczej zawsze był to wewnętrzny nurt płynący przez moje życie. Wywoływało to we mnie głębokie poczucie osamotnienia i izolacji. Niezwykle trudno było mi rozwijać głębokie i znaczące relacje z innymi, dzielić się uczuciami lub być sobą wśród innych. Nie czułem się społecznie nieswojo przebywając w grupie ludzi, ponieważ lubiłem się bawić, śmiać, słuchać i opowiadać historie, rozśmieszać innych i dobrze się bawić.

Jeśli chodzi o intymność – to było dla mnie ogromne wyzwanie. Trochę tak, jakbym próbował chodzić bez nóg! Wiedziałem, dokąd chcę iść, ale nie byłem w stanie się tam dostać. Człaganie się na takiej odległości zawsze wiązałoby się z ogromnym wysiłkiem. Miałem z tego powodu rozterkę, ponieważ jestem osobą, która bardzo głęboko odczuwa rzeczywistość, ale kiedy przyszło do wyrażenia tego, co było we mnie – tak trudno było mi to wydobyć.

Jestem osobą inteligentną, która bez problemu potrafi dyskutować na wiele tematów i często wybierałem życie toczące się w sferze umysłu, bo było ono o wiele łatwiejsze niż troska o to co dzieje się w moim sercu.

Po kilku latach terapii zarówno indywidualnej jak i małżeńskiej nauczyłem się wielu rzeczy o sobie, o dobrej komunikacji, rozwijaniu intymności i innych narzędziach służących relacji. Mimo że moje relacje z żoną znacznie się rozwinęły, kontynuowanie konsekwentnego pielęgnowania relacji nadal stanowiło wyzwanie, a przyjaźnie zewnętrzne były nadal trudne do utrzymania.

Najważniejszą rzeczą, która wydarzyła się podczas terapii, było uświadomienie sobie, że zostałam zgwałcony jako 7-latek i wiele razy później, a także jako nastolatek cierpiałem z powodu znęcania się ze strony duchownych. Mimo że otrzymałem w związku z tym profesjonalną pomoc, nadal cierpiałem z powodu poczucia wstydu, izolacji i samotności. Wydawało się, że te rzeczy nigdy się nie zmieniają. Przez następne 10-12 lat trwała ta walka, aż w końcu usłyszałem o programie Od Łez do Łaski. Moja żona uczestniczyła w tych rekolekcjach w ciągu ostatniego roku i wróciła z nich jako zupełnie inna osoba. Kiedy opowiedziała mi o rekolekcjach i o tym, czego doświadczyła podczas nich, wiedziałem, że ja też powinienem w nich uczestniczyć. Sposób, w jaki prowadzono rekolek-

cje rezonował we mnie z czymś, co mówiło: „to jest to, czego potrzebuję, aby zakończyć proces uzdrawiania”. Nie zawiodłem się! To, co wydarzyło się na rekolekcjach, było naprawdę niesamowite! Wiedziałem, że Jezus będzie musiał spotkać się ze mną w punkcie zranienia w moim życiu i przeprowadzić mnie przez swoje własne cierpienie i śmierć, aby przynieść mi uzdrowienie i tak właśnie się stało podczas rekolekcji. Ćwiczenia i praca z Pismem Świętym były potężnymi narzędziami udzielania łaski niezbędnej do uzdrowienia. Rekolekcje zapewniły mi warunki do odczuwania bólu, jakiego nigdy wcześniej nie odczuwałem. Mogłem mówić o bólu i wyjaśniać, jak wpłynął on na moje życie wcześniej, ale nigdy nie byłem w stanie pozwolić sobie na odczuwanie go tak głęboko, jak podczas rekolekcji. Udzielenie głosu bólowi i żalowi było tak ważne, ponieważ wtedy można było połączyć je z cierpieniem i śmiercią samego Chrystusa. Do tego momentu w moim życiu nie byłem w stanie nawiązać tego połączenia z powodu poczucia winy i wstydu, które czułem w wyniku nadużycia, ponieważ czułem, że to była moja wina. Wątpiłem, czy ból kiedykolwiek się skończy i że jestem uwięziony w poczuciu samotności, rozpaczy, beznadziei i wciąż czułem się wykorzystany, niezdolny do zaufania lub zastanawiania się, czy kiedykolwiek doświadczę szczęścia. W wyniku tych rekolekcji zostałem uwolniony od wielkiego ciężaru. Dzięki temu doświadczeniu w moim życiu nastąpiło zmartwychwstanie! Mogę się szczerze podzielić moimi przeżyciami i otworzyć się przed innymi na to, kim naprawdę jestem. Poznałem czułą i kochającą opiekę Boga w nowy i odświeżający sposób i cieszę się moim życiem i możliwościami, które są przede mną.

Świadectwo uczestnika programu od Łez do Łaski

Jestem 48-letnią matką z trójką dorosłych dzieci i trójką abortowanych dzieci w Niebie. Jestem rozwiedziona z ojcem tych dzieci, a małżeństwo jest unieważnione od 1999 roku. Byłam nadzwyczajnym szafarzem komunii i obecnie jestem w Radzie Parafialnej. Tego lata uczestniczyłam w rekolekcjach Od Łez do Łaski. Udałam się tam na zaproszenie dr Burke (którą znałam i szanowałam poprzez wzgląd na prowadzoną przez nią Winnicę Racheli), aby skorzystać z krótkich rekolekcji oraz wesprzeć grupę. Nie sądziłam, że tego potrzebuję. W ciągu dziesięciu lat od ponownego pojawienia się nadużycia seksualnego ze strony księdza, którego doświadczyłam jako ośmiolatka, doznałam wielu uzdrowień dzięki kierownictwu duchowemu i psychologicznemu oraz Winnicy Racheli i czułam, że dobrze sobie radzę. Jednak gdy zdecydowałam, że wezmę udział w tych rekolekcjach, byłam zaskoczona tym, jak bardzo niechętnie otwierałam się na to nadużycie z przeszłości. Dotarłam tak daleko, uczęszczam na codzienną Mszę Świętą, pracuję w sklepie z artykułami religijnymi, gdzie większość naszych klientów to duchowni i jestem wolontariuszką postugującą w Winnicy Racheli, ale prawda była taka, że czułam niepokój i ambiwalencję. Tu leży rzeczywistość szczątkowego braku zaufania do siebie i do Boga. Kiedy już przybyłam, z dużym strachem i obawami, i zaczęłam wchodzić w proces, wyplakałam łzy z głębi, o której nie wiedziałam, że ją posiadam. Wysłuchanie historii innych osób pomogło mi dotrzeć do głębokich emocji, które zakopywałam lub którym próbowałam zaprzeczyć. Ćwiczenie polegające na narysowaniu obrazu siebie takiego, jakim stworzył nas Bóg, a następnie naniesienie na ten obraz szkód wyrządzonych przez maltretowanie, było bardzo mocne. Nie zdawałam sobie sprawy z tego, jak bardzo zniekształcony obraz tego, kim byłam, skierował moje życie na tory i uformował wzorce, które nie były planami Boga wobec mnie. Dopiero uświadamiając to sobie, mogłam zacząć zmieniać swoje oczekiwania i pozwolić Mu odbudować mój obraz siebie. Podobnie, ponowne poświęcenie świątyni było dla mnie niezwykle uzdrawiające. Zawsze czułam, że zostałam zbezczeszczona, ale nie wiedziałam, jak to wyrazić ani jak się z tego wyleczyć. Oparte na Piśmie Świętym ćwiczenia były tak znaczące, że nadal od czasu do czasu wracam do nich, kiedy potrzebuję przypomnienia. Listy pisane do siebie i do Boga pomogły mi zgłębić trudne pytanie: „dlaczego ja?” i przepracować moje uczucia gniewu wobec Boga, którego oskarżałam o opuszczenie mnie oraz mojej pogardy i lekceważenia dla potrzebującej małej dziewczynki, która wciąż żyła we mnie. W ciągu ostatnich sześciu miesięcy stałam się nową osobą. Lepiej kontroluję swój apetyt, czuję się zdrowsza fizycznie, nie zgrzytam zębami ani nie mam problemów z napięciem w szczęce, uczę się pewnie dokonywać wyborów, które są dla mnie dobre i pozwalają na zmiany w razie potrzeby. Właśnie w tym miesiącu znalazłam w sobie siłę, by pomóc młodej kobiecie, która doświadczyła podobnej sytuacji z członkiem kleru. Boża opatrność postawiła ją na mojej drodze i skłoniła do podzielenia się ze

mną tą traumą. Jestem w stanie odnieść się do jej bólu i zagubienia i zaoferować zapewnienie, że nie jest szalona, że nasz Bóg płacze razem z nią i posyła swoich ambasadorów, aby uleczyli jej rany i możemy razem poszukać właściwej pomocy. Jestem w stanie działać jako rzecznik, aby jej prawda została przekazana odpowiednim władzom. Mam nadzieję, że będę światłem w jej ciemności i pomogę jej znaleźć bezpieczną osobę i miejsce, które skoryguje wypaczenia i pomoże jej odbudować zdrową relację z Jezusem i Jego Kościołem. Przynajmniej jestem w stanie ją kochać i akceptować jej emocje pośród jej zranień i wątpliwości. Jestem wdzięczna, że rekolekcje uzdrowiły moje serce na tyle, by pozwolić na ten nieustraszony blask światła w ciemnym, brzydkim miejscu. Jest to święty dar dla nas obu, a także dla Kościoła. Mam nadzieję i modlę się, aby ta młoda kobieta mogła wkrótce doświadczyć uzdrowienia poprzez rekolekcje Od Łez do Łaski i nie musiała żyć we wstydzie i smutnej izolacji tak długo jak ja. Zauważyłam też, że poczucie bezradności, które wydawało się we mnie zakorzenione, wyparowało i mam nowe poczucie bycia w zintegrowanym ciele, umyśle i duchu jak nigdy dotąd. To pomaga mi zrozumieć mój brak osiągnięć i kierunku w życiu aż do teraz. Jak mogłam stawiać sobie cele i podążać za nimi, skoro tyle energii pochłaniało mi dręczenie się i uporczywe rozmyślanie dotyczące każdej decyzji i wyboru, z jakim przyszło mi się zmierzyć? Teraz z radością mogę powiedzieć, że moim największym osiągnięciem jest pełna akceptacja człowieczeństwa, ran, blizn i wszystkiego, w sobie i w innych. Dzięki błogostawionej pracy rekolekcyjnej dr Burke'a mogę z przekonaniem powiedzieć, że Bóg zna cały nasz ból i umarł, aby opatrzeć nasze rany. Niesienie tej mitującej obecności współczucia, nadziei i światła Jezusa Chrystusa w ciemności niezliczonych cierpień naszego świata jest powołaniem, które mam zaszczyt przyjąć. Bóg jest w pełni obecny w rzeczywistości, bez względu na to, jak bardzo wydaje nam się ona nieporządna, niewygodna czy wstydliva, i czeka tam z pokorą na nas, abyśmy dotarli do Niego, gdy prowadzi nas do lepszego miejsca."

Założyciele

Dr Theresa Burke – jest założycielką Winnicy Racheli – najliczniejszej na świecie postęgi zajmującej się osobami po aborcji. Jej programy uzdrawiania oferują unikalną terapię sensoryczną, która integruje emocjonalny, psychologiczny i duchowy wymiar. W drodze do uzdrowienia wykorzystywane są kreatywne ćwiczenia stworzone na podstawie Pisma Świętego oraz dynamiki, które angażują umysł, ciało i duszę.

Pismo Święte w połączeniu z zajęciami grupowymi, modlitwą, facylitacją terapeutyczną, restrukturyzacją poznawczą i dyskusjami oferuje skuteczny proces pracy nad żalem, ugruntowany w Jezusie Chrystusie i Słowie Bożym. Program zapewnia wyjątkowy i skuteczny proces uzdrowienia dla ofiar traumy i tych, którzy spędzili lata na psychoterapii, ale wciąż mają trudności z wyjściem poza swoje traumatyczne doświadczenie. W ciągu ostatnich 12 lat Winnica Racheli rozprzestrzeniła się na 49 stanów i ponad 70 krajów. Rekolekcje Winnicy Racheli są obecnie oferowane w 22 językach, a kolejne tłumaczenia są w toku. Winnica Racheli jest postugą Priests for Life/Gospel of Life Ministries.

Theresa prowadziła rekolekcje dla kobiet i mężczyzn w całym kraju, szkoląc zespoły rekolekcyjne w zakresie metodyki i całego procesu ich przebiegu. Wykładała i szkoliła profesjonalistów na całym świecie na temat traumy poaborcyjnej i uzdrowienia. Jej książki to *Forbidden Grief – The Unspoken Pain of Abortion* (David C. Reardon, Acorn Books), *The Contraception of Grief – The Genesis of Anguish Conceived by Abortifacients and Sterilization* oraz *Sharing the Heart of Christ* (Dzielenie się sercem Chrystusa) z Kevinem Burke. *Forbidden grief* dostępny jest również w języku hiszpańskim oraz rosyjskim.

Theresa opracowała również pięciodniowy program uzdrawiania z nadużyć seksualnych zatytułowany – „Od Łez do Łaski. Uzdrowienie ran spowodowanych wykorzystywaniem”. Program ten był wykorzystywany do leczenia wszystkich form nadużyć, w tym nadużyć seksualnych ze strony duchownych i zakonników. Profesjonalnie opracowany i doktrynalnie poprawny, *Od Łez do Łaski* jest prowadzony przez profesjonalny personel terapeutyczny, a całe leczenie opiera się na solidnych

podstawach chrześcijańskich, jak również na zdrowych zasadach medycznych i psychologicznych oraz na przenikliwym zrozumieniu traumy. Jej programy leczenia są uważane za intensywną i nieprzerwaną „terapię dla duszy”. Najnowszy model leczenia Teresy zajmuje się duchową i psychologiczną traumą, której doświadczają weterani wojenni. Program nosi tytuł *Duty to Heal – Finding Peace for a Soldiers Heart*. W planach na przyszłość są również dwa dodatkowe programy uzdrawiające: *Genesis After Genocide* – program psychologicznego i duchowego pojednania i uzdrowienia traumy z powodu ludobójstwa, terroryzmu i wojny domowej oraz *Soul Care to Restore the Foundation of Your Spirit* – integrowana psychologiczna i duchowa terapia sensoryczna dla osób zmagających się z traumą medyczną.

Theresa jest współpracownikiem duszpasterskim *Priests for Life* oraz nowo powstałego Stowarzyszenia Apostolskiego – *Misjonarze Ewangelii Życia*. Theresa wystąpiła jako ekspert podczas Zgromadzenia Ogólnego Papieskiej Akademii Życia w 2011 roku. Jej temat brzmiał: *Następstwa aborcji: Dane z literatury naukowej*. Jest częstym gościem EWTN i była gospodarzem serii telewizyjnej „*Making Abortion Rare*”. Występowała w PBS, *Religion and Ethics News Weekly*, *Focus on the Family*, *EWTN’s Defending Life* z księdzem Frankiem Pavone i udzielała wywiadów dla wielu stacji radiowych, telewizyjnych, drukowanych magazynów i wiadomości.

W swojej pracy doradczej Theresa koncentrowała się na problemach kobiet, żałobie, utracie ciąży, nadużyciach seksualnych, zaburzeniach odżywiania i zarządzaniu lękami. Jest współadministratorem i założycielką *Covenant Family Resources*, licencjonowanej agencji dla dzieci i młodzieży, która wspiera pary w budowaniu rodzin poprzez adopcję. Theresa wraz z mężem prowadziła *Mother’s Home*, rezydencję dla kobiet w ciąży w kryzysie, która zapewniał mieszkanie i szkolenia z zakresu pracy z komputerem dla kobiet w ciąży w kryzysie i ich dzieci.

Theresa ukończyła studia licencjackie w zakresie komunikacji angielskiej z koncentracją na pracy społecznej. Na Uniwersytecie Immaculata Theresa uzyskała tytuł magistra i doktora psychologii doradczej. Jest certyfikowanym psychologiem, dyplomowanym członkiem *American Psychotherapy Association*, licencjonowanym doradcą zawodowym, certyfikowanym psychoterapeutą klinicznym oraz dyplomowanym członkiem *American Board of Forensic Counselors*. Jest członkinią *Society for Catholic Social Scientists* oraz *American Association of Christian Counselors*. Theresa jest dumną matką pięciorga dzieci.

Kevin Burke, MSS/LSW, MEV, DFC – jest licencjonowanym pracownikiem socjalnym, współzałożycielem Winnicy Racheli i współpracownikiem pastoralnym *Priests For Life*. Jest absolwentem *The Bryn Mawr Graduate School of Social Work*. Prezentacje Kevina dotyczą wpływu aborcji na mężczyzn, pary i rodziny oraz skutecznej postęgi po aborcji dla duchownych i doradców. Grupa wsparcia *Winnica Racheli™* i modele rekolekcji są obecnie oferowane w 46 stanach. Międzynarodowy zasięg Winnicy Racheli wzrasta do 35 krajów, a tłumaczenia dla Japonii i Korei są w toku. Blisko 1000 rekolekcji odbywa się corocznie na całym świecie. Kevin jest współautorem książki *Redeeming A Father’s Heart—Men Share Powerful Stories of Abortion Loss and Recovery* oraz *Sharing The Heart of Christ: Safe and Effective Post Abortion Ministry for Clergy and Counselors*, której współautorem jest jego żona Theresa Burke i ks. Frank Pavone. Kevin i Theresa są autorami książek *Grief to Grace – Retreat for Healing the Wounds of Abuse* oraz *Contemplating the Shroud: Meditations on the Passion and Resurrection of Jesus* (Pauline Books and Media). Jest autorem i współautorem artykułów na temat uzdrowienia poaborcyjnego. Kevin regularnie bierze udział w wywiadach radiowych, był gościem EWTN i programu o. Franka Pavone „*Gospel of Life*” w *Sky Angel Network*.

Kevin wcześniej pełnił funkcję administratora *Mother’s Home*, ośrodka kryzysowego dla kobiet w ciąży, który zapewnia zakwaterowanie, szkolenia z zakresu obsługi komputera oraz programy dla kobiet i ich dzieci. Kevin pracował również jako kliniczny superwizor pracy socjalnej w *Catholic Social Services* w Filadelfii.

Kevin i jego żona Theresa pracowali razem w poradni małżeńskiej i rodzinnej oraz założyli *Covenant Family Resources*, licencjonowaną agencję dla dzieci i młodzieży, która wspiera pary w budowaniu

rodzin poprzez adopcję. Spędzili również 15 lat pracując w duszpasterstwie młodzieżowym. Ich rozwój rekolekcji dla szkół średnich i programów młodzieżowych przyniósł im nagrodę „Apostoła Młodzieży”, która doceniła ich wkład w duchowy wzrost nastolatków w Filadelfii.

Największym błogostawieństwem Kevina jest jego żona Theresa i ich 5 wspaniałych dzieci.